

Uitvoeringsbeleid Uitritten

Inhoudsopgave:

1. Inleiding	2
2. definitiebepalingen	3
3. juridisch kader	4
4. toetsingskader	5
5. vormgeving van de uitritten	6
6. tijdelijke uitritten	7
7. kosten van aanleg, onderhoud en wijziging van uitritten	8

1. Inleiding

Volgens artikel 2.1.5.3. van de APV van Wijdemeren is het verboden om zonder vergunning van burgemeester en wethouders:

- a. een uitrit te maken naar de weg;
- b. van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitrit;
- c. verandering te brengen in een bestaande uitrit naar de weg.

Onder een uitrit verstaat de gemeente elke rechtstreekse, in de zin van de Wegenwet niet-openbare, ontsluitingsmogelijkheid naar of vanaf een openbare weg.

Een uitrit kan de kans op conflicten met verkeer dat gebruik maakt van de weg waarop ontsloten wordt verhogen.

Om de kans op deze conflicten zo klein mogelijk te houden zijn de volgende uitgangspunten belangrijk:

- Uitritten moeten voor de weggebruiker makkelijk herkenbaar zijn door een uniform ontwerp waarbij duidelijk is dat de uitrit geen gelijkwaardige zijweg is;
- De aanwezigheid van uitritten moet passen binnen de functie van de weg;
- De verkeersveiligheid moet worden gewaarborgd.

De wetgever ziet het vanaf een uitrit de openbare weg oprijden en vanaf een openbare weg een uitrit oprijden, als een bijzondere manoeuvre. In artikel 54 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens (RVV) van 1990 is uitdrukkelijk de ondergeschikte positie bepaald van de bestuurder die een bijzondere manoeuvre uitvoert ten opzichte van bestuurders die op een normale wijze aan het verkeer deelnemen. Dit betekent dat bestuurders, die een bijzondere manoeuvre uitvoeren, het overige verkeer voor moeten laten gaan.

Deze beleidsnotitie geeft aan onder welke omstandigheden en voorwaarden voor een uitrit vergunning wordt verleend.

Hierna komt achtereenvolgens aan de orde:

- De toelaatbaarheid van uitritten op de verschillende categorieën wegen (gebiedsontsluitingswegen en erftoegangswegen)
- De eisen voor uitritten en tijdelijke uitritten
- De verantwoordelijkheid voor de veiligheid en de instandhouding van uitritten en de kosten van aanleg en onderhoud.

2. Definitiebepalingen

Uitrit/Uitrit

Elke rechtstreekse, in de zin van de Wegenwet niet openbare, ontsluitingsmogelijkheid naar of vanaf een openbare weg.

Openbare weg

Een weg die openbaar is in de zin van artikel 4 van de Wegenwet.

Wegbeheerder

Het bestuursorgaan dat feitelijk het beheer voert over de weg.

3. Juridisch kader

Wettelijk kader:

Burgerlijk wetboek: Het moet mogelijk zijn om vanaf een privé terrein de openbare weg te bereiken.

Beleidsregel volgens art. 1:3 vierde lid van de AWB:

Onder beleidsregel wordt verstaan: een bij besluit vastgestelde algemene regel, niet zijnde een algemeen verbindend voorschrift, omtrent de afweging van belangen, de vaststelling van feiten of de uitleg van wettelijke voorschriften bij het gebruik van een bevoegdheid van een bestuursorgaan.

De beleidsregel moet beperkt blijven tot het hanteren van een bevoegdheid waarover een bestuursorgaan reeds beschikt. In het geval van uitritten gaat het over de bevoegdheid vastgelegd in artikel 2.1.5.3 van de APV.

Artikel 2.1.5.3   Maken en veranderen van een uitrit

1. *Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders:*
  - a. *een uitrit te maken naar de weg;*
  - b. *van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitrit;*
  - c. *verandering te brengen in een bestaande uitrit naar de weg.*
2. *Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.*
3. *Een vergunning kan worden geweigerd in het belang van:*
  - a. *de bruikbaarheid van de weg;*
  - b. *het doelmatig en veilig gebruik van de weg;*
  - c. *de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;*
  - d. *de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente;*
4. *Het bepaalde in het eerste lid geldt niet voor zover de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, het Rijkswegenreglement of het Provinciaal Wegenreglement Noord-Holland van toepassing is.*

Lid 4 bepaalt dat op wegen waarvan de provincie wegbeheerder is, vergunning niet door burgemeester en wethouders verleend wordt, maar door de provincie. In aanvulling hierop wordt ook op wegen waarvan het beheer ligt bij derden door de wegbeheerder vergunt.

Het verlenen van een vergunning voor het maken of veranderen van een uitrit is een publiekrechtelijke taak van de gemeente.

Naast deze vergunning is ook toestemming nodig van de grondeigenaar voor het hebben van een uitrit op diens grond. Vaak is de gemeente tevens grondeigenaar en wordt deze privaatrechtelijke toestemming samen met de vergunning verleend. Indien dit niet het geval is dient separaat toestemming verleend te worden door de grondeigenaar.

4. Toetsingskader

De wegen in Wijdmeren zijn onderverdeeld in categorieën. Deze verdeling is vastgelegd in de verschillende categoriseringsplannen van de voormalige gemeenten. In 2006 zal een nieuw categoriseringsplan voor Wijdmeren opgesteld worden.

Binnen de gemeente kennen we twee wegcategorieën, te weten gebiedsontsluitingswegen en erftoegangswegen met elk een eigen karakteristieke functie en (gewenste) vormgeving.

Gebiedsontsluitingswegen faciliteren zowel het stromen als het uitwisselen van verkeer. Deze twee functies worden naar plaats gescheiden. Onder uitwisselen verstaan we: doelgericht verplaatsen of voertuigen doen voortbewegen met wisselende snelheid en/of richting. Hier valt ook het verzamelen, verdelen en kruisen van verkeer onder. Het uitwisselen vindt plaats op kruispunten. Het stromen op wegvakken tussen de kruispunten. Voor gebiedsontsluitingswegen geldt een maximale snelheid van 50 km/h binnen de bebouwde kom en 80 km/h buiten de bebouwde kom. Bij dit snelheidsregime vormt een uitrit een potentieel conflictpunt. Daarom wordt een uitrit op een gebiedsontsluitingsweg extra gekeken naar het doelmatig en veilig gebruik van de weg.

Erftoegangswegen zijn gericht op het ontsluiten van afzonderlijke woningen, kantoren, bedrijven, boerderijen, (sport)terreinen, etc. Kenmerkend voor een erftoegangsweg is dat in principe alle verkeerscategorieën van dezelfde rijbaan gebruik maken.

Het gaat hier om alle manoeuvres die nodig zijn voor het bereiken van particuliere en openbare percelen, het in- en uitstappen en het laden en lossen van goederen. Op deze wegen is sprake van uitwisseling zowel op de wegvlakken als op de kruispunten.

Voor deze wegen geldt een maximale snelheid van 60 km/h buiten de bebouwde kom, binnen de bebouwde kom geldt een maximale snelheid van 30 km/h.

Een uitrit wordt, voor zover deze noodzakelijk is voor ontsluiting, in het algemeen toegestaan, tenzij deze (onder andere door een ongelukkige locatiekeuze) de verkeersveiligheid onevenredig schaadt.

Een vergunning kan worden geweigerd in het belang van:

a. de bruikbaarheid van de weg;

Indien een uitrit ten koste gaat van een reeds aanwezige openbare parkeerplaats wordt er geen uitritvergunning verleend. Omdat het volgens de Wegen Verkeers Wet niet is toegestaan te parkeren voor een uitrit gaat de bezettingsgraad van het totale aantal openbare parkeerplaatsen achteruit. Ook zijn openbare parkeerplaatsen aangelegd met gemeenschapsgeld na een openbare inspraak. Het is dan niet wenselijk dat één enkele inwoner dit ongedaan kan maken door een uitrit aan te vragen.

b. het doelmatig en veilig gebruik van de weg;

Indien een uitrit wordt aangevraagd op een onoverzichtelijke locatie in de weg, waardoor de verkeersveiligheid in het geding komt, al dan niet in combinatie met het te verwachten gebruik van de uitrit op basis van de achterliggende bestemming waarvoor de uitrit gebruikt gaat worden, dan is het niet wenselijk de aanvraag voor de uitrit in te willigen.

c. de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;

De aanvraag voor een uitritvergunning wordt afgewezen indien het toekennen van een uitrit leidt tot parkeren van een motorvoertuig voor de voorgevelrooilijn van de woning (in de voortuin) en dit in strijd is met het bestemmingsplan.

d. de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente;

Indien de aanleg van een uitrit ten koste gaat van het openbaar groen wordt er geen uitritvergunning verleend. Ook hiervoor geldt dat de groenvoorzieningen in de gemeente zijn aangelegd met gemeenschapsgeld na een openbare inspraak. Het is dan niet wenselijk dat één enkele inwoner dit ongedaan kan maken door een uitrit aan te vragen.

Indien één van bovenstaande weigeringsgronden van toepassing is op een aanvraag dient een afweging gemaakt te worden tussen de belangen van de aanvrager en het algemeen belang, waarbij het besluit voorzien moet worden van een goede motivatie.

Per perceel wordt maximaal één uitrit toegestaan.

5. Vormgeving van uitritten

Het gemeentelijk beleid voor uitritten is primair gericht op het beschermen van verkeersveiligheidsbelangen. Deze belangen zijn gediend wanneer de weggebruiker aan de vormgeving en markering kan zien dat er sprake is van een uitrit. Hij kan dan tijdig anticiperen op de uitrit en rekening houden met oprijdend en afslaand verkeer. Dit betekent dat bestuurders die een uitrit verlaten het overige verkeer voor moeten laten gaan. Om bij de verkeersdeelnemers twijfel over het vereiste voorrangsgedrag te voorkomen, is het belangrijk dat deze voorrangsregel wordt ondersteund door de vormgeving van de uitrit. Voor de uniformiteit en de herkenbaarheid van de uitrit moet deze uitgevoerd worden in een afwijkende verharding ten opzichte van de wegverharding, te denken valt aan klinkerverharding, beton, etc.

Indien de uitrit zich bevindt t.h.v. een trottoir moet de uitrit uitgevoerd worden met inritbanden en zullen de tegels van het trottoir t.h.v. de uitrit minimaal 7 cm dik moeten zijn.

De maximale breedte mag niet meer bedragen dan 4,00 meter en indien de uitrit niet t.h.v. een trottoir gelegen is, met een aansluiting aan de wegverharding (de zogenaamde zijvleugels) van maximaal 6,00 meter.

In bijzondere gevallen kan van deze eisen worden afgeweken. Zo kan het belang van de vlotte en veilige verkeersafwikkeling een bredere uitrit vereisen. De afwatering kan er de reden van zijn dat een uitrit uitgevoerd wordt met een verlaagde band i.p.v. inritbanden.

6. Tijdelijke uitritten

Er wordt gesproken over een tijdelijke uitrit als de einddatum van een werk bekend is. Het beleid voor tijdelijke uitritten is niet anders dan het beleid voor 'definitieve' uitritten, tenzij afwijking van de vastgestelde eisen noodzakelijk of onvermijdelijk is. Dit geldt ook voor de vormgeving. De aanwezigheid van een tijdelijke uitrit dient zo kort mogelijk te zijn en met een verkeersveilige inpassing.

7. Kosten van aanleg, onderhoud en wijziging van uitritten

Aanleg

Om de kwaliteit van de verharding van de openbare weg te waarborgen worden de werkzaamheden aan uitritten door/in opdracht van de gemeente uitgevoerd. De kosten van deze werkzaamheden komen volledig voor rekening van de vergunningaanvrager. De kosten van een standaard uitrit zijn opgenomen in de legestabel.

In bijzondere gevallen kan van dit uitgangspunt worden afgeweken. Zo kunnen uitritten in het buitengebied, waarvan de gemeente in de toekomst niet het beheer op zich hoeft te nemen, door de aanvrager zelf worden aangebracht.

Onderhoud

De gemeente als wegbeheerder is verantwoordelijk voor de veiligheid en de instandhouding van de bij haar in beheer zijnde wegen. De uitritten die liggen t.h.v. trottoirs vallen binnen dit beheer, immers de trottoirs maken deel uit van de te beheren wegen.

In de overige gevallen is de gemeente verantwoordelijk voor het onderhoud van de uitrit voor zover deze gelegen zijn op eigendom van de gemeente. Voor het overige deel van de uitrit is de vergunninghouder verantwoordelijk voor het onderhoud.

Wijziging

Voor het wijzigen van uitritten worden dezelfde uitgangspunten gehanteerd als voor de aanleg van uitritten.